

במדינה

(המשך מעמוד 28)

חום גבוה, כשהסיבוכים האופייניים הם בדרכי הנשימה. לעומת זאת, כאשר ל" שפעת האנגלית כתבה: הוגי המיסתורי בודד במעבדות רק לפני חודשים מיספר והוא חדש... לא הספיקו להכין נגדו חיי סו... המחלה מופיעה לרוב עם חום נמוך או בלי חום בכלל, הסימנים הם חולשה וכאבי פרקים. המחלה נראית קלה — אך ידוע כי סיבוכיה קשים.

בשעת כתיבת הכתבה, שהוקראה למע" רכת טלפונית, כבר שכבה הכתבה הרפור אית במיטה עם שפעת אנגלית, כאבי פרקים וראש, וחום נמוך. כעבור שלושה ימים קמה חסרת סבלנות, חזרה לעבור דתה, רצה לכסות מיספר כנסים רפואיים חשובים שנערכו. את אזהרותיה שלה על הסיבוכים האפשריים משפעת אנגלית שכחה.

חלף יום. חלף שבוע. דבורה נמיר לא היתה מסוגלת לאכול, רק לשתות נוזל לים דרך קש. מבוקר עד ערב ישבה מול הראי, ובכתה. המשבר הנפשי החריף יר תר, כאשר הסתגרה בחדרה, סירבה לר- אות איש.

שיהרור מווירוסים. לפני שבוע קרה הנס הרפואי. דבורה נמיר קיבלה טל- פון מחברתה הטובה בלונדון, שהמתינה שם לביקורה המתוכנן. הקשר היה רע, והחברה צעקה: "לא שומעים אותך". היא לא ידעה, כי דבורה בקושי מסוגלת לדבר. אך היא התאמצה, ובכאבים עצור מים הגבירה את קולה וסיפרה לחברתה בלונדון על מחלתה. רק אחרי תום השיי חה התיישבה דבורה במיטתה, תפסה את ראשה, והחלה לבכות. רק אז הבינה, כי בעצם, היתה זו הפעם הראשונה שהניעה את שפתיה, השמיעה קולות ברורים מפיה.

עיתונאית נמיר
כבר לא מפלצת

היה זה בוקר אחד, לפני כאר- בעה שבועות, כאשר דבורה קמה משנתה, ועברו ליד הראי. עיניה חשכו, לרגע נדמה לה שהיא רואה דמות רפאים שלא מהעולם הזה: הפנים שנוש קפו בראי לא דמו לה כלל. היא לקחה בהלם חריף, איבדה את עשתונותיה, והחלה לצרוח בהיסטריה: "אני מפלצת". בני משפחה נשארו המומים, לאיש לא היה הסבר למה שקרה.

מה שבדיוק קרה לה, הוא שהיא נפגעה בשיתוק כל הצד הימני של פניה, פאציאליט, סיבוכ על רקע ויראלי, בלקיטון הרפואי. סיבוכ קשה הנובע מהווירוס המיסתורי של השפעת האנגלית, והגורם לשיתוק פתאומי של עצב הפנים והשריר. שיתוק זמני כזה יכול להופיע גם במקרי הצטננות, על רקע של רוח פרצים למשל. אולם כאשר מדובר בווי- רוס — הסיפור שונה לחלוטין. כאן אין ההחלמה בטוחה כלל וכלל.

עין של מת. סיפרה נמיר: "הפה היה מעוות כלפי צד אחד, גם הנאי לא היה בדיוק במקום. השפתיים היו חסרות חיים ותחור- שה. הלשון היתה כמו סתוטה, והדיבור כבד. אבל הנורא מכל היתה העין הי- ימנית. היא נשארה פקוחה ופוערה לרווחה, כאשר האישון משותק ללא תנועה, ולא יכולתי אפילו לעצום אותה. העין נראתה בדיוק כמו עין של מת. זה היה מפחיד. היפסתי בספרייה הרפואית שלי חומר על מצבים כאלה ולא מצאתי, סיפרה הכתבת הרפואית היחידה בישראל, מזה 15 שנה, "לכן הכנסתי לי לראש כי זהו זה. ינאל אלון בומנו, אם העווית בפניו, היה מלך היופי לעומתי, וכך לא רציתי להיות".

הכל ספונטאני. הראשון שאיבחו את המחלה בדייקנות, ממבט ראשון, היה פרופ' אליה לוריא, מנהל מחלקת פנימית באיכילוב רופאה האישי של דבורה נמיר. שאל ביתו הגיעה בהיסטריה. לסיבוכ כזה ישנה תרופה יעילה, והיא קורטיזון, אלא שנוסף לכל הצרות סובלת הכתבת הרפור אית גם מכיבתיסריטין (אולקוס). ותרופה כמו קורטיזון ואחרות — הסביר לה ד"ר לוריא — אסורות עליה בהחלט, כי הן עלולות לגרום לדימום בכיב. בהתייעצות נוספת, קבעו לוריא ורופי אים נוספים: "כמו שזה בא באופן ספונ- טני, כך זה ייעלם באופן ספונטאני."

זה כל כך פשוט...

מה יותר קל מלהשתתף בהגדלת הלוטו. תמורת 50 אגורות תוכל לסמן 6 מספרים בכל אחת משתי הטבלאות שבטופס.

עשה חישוב פשוט פעולה בת שניות ספורות, מביאה לך סיכויי השתתפות בזכיה בת 75,000 לירות בפרס הראשון ואלפי לירות ביתר הפרסים.

זה כל כך פשוט...
לוטו
זו השיטה

והצליחה להדליק סיגריה. נראה, כי העצב התעורר לחיים חדשים, ובעקבותיו החלו שרירי הפנים לפעול. אם כי עדיין באר- טיות, עתה מבטיחים לה החלמה סופית תוך מיספר שבועות. רק עתה גילה לה אחד הרופאים: "כאשר באת אלינו לרא- שונה, עודדנו אותך. זו היתה חובתנו. אבל מבחינה קלינית, היו לנו ספיקות כבדים לגבי החלמתך. כמעט ברור, היה שבלי ניתוח מסובך זה לא יעבור, תודה לאל שהתבדנו."

מבקריה כבר יכולים לראות אותה אור כלת, שותה, מעשנת, ואפילו מחייכת, אם כי זה עדיין "חיוך בצד". את הרטיה כמו של משה דיין, בה השתמשה כדי לכסות את העין הפקוחה והדומעת, כדי להירדם, כבר זרקה. היום היא יכולה אפילו להגיע את העפעף ולעצום חצי עין. בקרוב תת- חיל בתרגילי פיזיותרפיה לחיזוק שרירי הפנים ולשיפור הראייה שנחלשה.

דבורה נמיר, שהיום אפשר כבר להת- לוצץ עימה על כל העניין, עדיין חר- שבת לרגעים, שכל השבועות האחרונים היו חלום בלהות. לעצמה נדרה נדר: ביום הראשון לצאתה מהבית, היא הולכת קודם כל למספרה — ורק אחר-כך לפיזיותרפ- יה. מכל מקום, מאת נח מוס, המו"ל של ידיעות אחרונות שגילה דאגה רבה למצבה, ואפילו הלך לבית-כנסת להתפלל להחלמתה, ביקשה: "שחרר אותי מכיסוי השטה של בריאות, רפואה ומחלות. כל מחלה נדירה שאני כותבת עליה, נד- בקת' אלי. אני מוכנה לכתוב על כל נור שא ולכסות כל שטח — בתנאי שלא מסתובבים שם וירוסים מדבקים."

מיעוטים

בשביל כבוד צריך לרצוח

כדי לשמור על אשתו, נאלין עבד לרצוח את אחותו

קשה היה להאמין שהגבר הצנום, בתל- בושת אירופית נאה, שהאזין בשלושה סטואית לדברי הפרקליטים המלומדים — נכנס לתוך חדרה של אחותו הישנה כדרה, רוצץ את גולגלתה במהלומות גרון.

(המשך בעמוד 34)

...עם בושם דלילה

Lila

באור-ורשבסקי